

АГА
VIII.

Húsvéti dicséretek. (Énekeskönyv-törédek a
XVII. századból)

Kolozsvári Egyetemi Könyvtár
Felzct: Régi Magyar Könyvtár 9842.

M A S.

Christus fel rámada írasságunkra, ü.
Gaglazemny orszára, örök h
dogságra.

Az eladó Atyánkban mind bűnben e
jné, az Istennek jó kedvesől ottan el-ki
cséng.

Da Christus Jesus kedvében ejt, em
berre lón és a bűnpec ottan véget vett

Mindet világ törhet vissza vevé, az
talmás Atya iftent értékes m. kedvete.
Ördögnek hatalma v mi rajtunc
mert mind az első emberrel sz almában
erténn.

Mind az alma miatt forrunc meg vá
féc, reánc szálta az nagy bűnök
keletűnég.

Gyűlölésg, irigység, minden kevél
sér, faradság os nagy fok munka, és
eden hatégiégeg.

De lám ezt nem érti az házádat
emberre né hónr
móri áág.

Néha ezt p.
jóra intő Sz.

Christus fel támada igen kiáltyság; de bűnnek véne okságát, mi meg nem állýuc.

Tudván a bűnben élénk, semmire nem bírt, azért a Christus halálzásban hármasítané.

Imadgyunc-fel testben azért a bűna miatt ki-rekeszítünk a nagy dígból.

Szégyűc nagy jó kedvel Christus jó, Atya Isten előt való kedves, alattyát,

Nincs leg menyögben az Ur Istenec, a, Páti, Szent Léleknecc, minden örök.

Amen.

M A S

Notá: Emlekezzünk ezen napon:

Christus fel támada, mi értünk meg, Vala, mindenhec útak nyíla, az legságra. Irgalj, azz nékünc.

diadalmat vonata, talpa alá

igenyi-
minket

Ob

Oh melly igén nagy vala, az Istennecc hárágjá, mely rettenetes vala, bűnnek érítetlen völta. Irgalm:

Christus mikor láta, hogy imádkozic vala, retteg és részket vala, vérrel véritezic vala, Irg.

Az Istennecc jó völta, ő nagy irgalmas fága, szedelmiinket látta, Fiát érettünk adá, Irgalm:

No, bűntelen vala, de engedelmes valamint Szent Atya akarta, mame az áldozatra, Irgak.

Ez áldozat oly drága, oly méltóságos vala, kivel Isten hárágja, engetzteltetik vala, Irgal:

Etre senki ném vala, sem találtatik valamit kiég lött volna, tisac az Isten völgye:

el néz az Atya, illy kedves círrjei, telmessége, ujjonnan

áld.

reáir

Sze

fetar

hogy,

Harmad nap

fel támada, mint megt

ötödik koporsába, mint a Pre-

gya, nem hagyja ő Szent Atya

nő hadastat. Irgal:

Harminc nap fel támada, mint megt

ötödik

szücs

mondotta vala, kinc fel - támada fején
nagy dicsősges vala; Irgalmazz.

Innephogy e' mult vala, Márjác men-
nec vala, regge indultaç vala. Christus
széfét látnia, Irgalm:

Még e' nem jártac vala, igen fierneç
vala, a N. p. már fel költ vala, egymás-
nac mondgy e vala. Irgal:

Vallyen kicsoda róga, ki a kővet el-
vonna, kit Sidón tetrec vala, koporsó
ajtajára, Irg:

Nezven a koporsóra, látáshogy nyíl-
ya volna; kővet el-vontac volna, mely
kő igen nagy vala. Irg:

Bemenné koporába, edgy ifjai-
láttac vala, ki job felölül vala, fejérin-
haban vala. Irg:

Néhik ifjai szóllala, ne fellyetecez
monda, kegyszén bátorítá, mert meg-
szedteç vala. Irg:

Már fel-támadott vala, kit ott nem les-
teç vala, Anzyal kerdezi vala, hogy mi-
ért mérteç volna, Irg:

Azon körben ezt mondgya: menny-
tel-el az hadgya, és át Gáli peában meg-
látottat a t mondgya. Irga:

D i c s é s t e z e

A Mária Magdolna, mint a Szen-
nos írja, még a' kertben meg-látá,
ed - v kertész képében. Irg:

Tudakozie nagy Sirván, né talán
övolna, ki el rejtezte volna, Chri-
stus szóllala. Irg:

Hozzá fitt Mária, meg-kiméré be
Ura, a Christus öt meg-láté, illetn.
akarné. Irg:

Igyondozia a Szent Márca, fel-koltét

személye a Szentháromság előtt, árás

S) h á l a - s i g

M A. S.

Christus fel-támadás mi bűnökkel
mosá, Szen vére hullával Át-
meg-engesztele; Irgalmazz nékünk
Jesus Christus.

Maragnac vóltunc siai, Ac ámnat veth-
miatt, de az Irgalma: Iste), Fiát igé-
mekünk. Irgal:

③ 3

M U S V E N I

Ez igiretlen elő, örömmondás nélkünk, kit az Isten Fióról, igire bűnösnek. Irg:

Igaz Isten beszéde, igaz Ó igirete hidgyünc az igiretnec, mert ez az örömmondas, Irg:

Vigasságunc nagy vagyon, Christus születésében, de nagyobnac kell lenni, Ó fel-támadásában, Irg:

Fel-támadott minékunc, áralkodic meninégeben, azokért most könyörög, lenne biznac, Irg:

Elvárat, na tágazunk mi, meg-oltat, és fel-költet, Irg:

Mert meg hala bünükért, mint a Sz. mondgya; az után fel-támadta, mi igazulásunkért. Irg:

Támadgyunk fel már mi-is, most a hitnec általa, hogy az utolsó napon, egymben támadhasunk. Irg:

Testeknél és lelkestől, az Órök boldogság,

D I C S I R S T E K

ságra, kit Atya Isten nekunc, ad cia Christus által. Irg:

Urunc Christus már nekunc, ed, len edgy szöszellón, folyamhunc t hoza nincs kétseg idveségben, I

Ádgyunc halát mi mostan Christal Atyánknac, kiyel áralkodic, Órökön, Óröké. Irg:

M A T

E Miekezzűne ez napon, Urunknak ról, a fel-támadás vánhalákat, Irgalmazz r

elvárat, és adgyunk,

szívösszítőnkne. Irg:

Senkiemberek közül, nem találva, ki még győzne az halált, és röc nagy pókot. Irgal:

Mert mind bűnösök valánc, mérít a nagy halál, rajtunc elhatalk, tőmilőtczben be foglalván. Irg:

Közben járó Christusunc, Atyai

nac Szent Fia, jött vala ez világra, és török nánkét el mosás. Irg:

Az ő Szépm halálával, erős nagy hatalomával, meg győzé s' nagy hálált, és az erőc nagy poftot. Irg.

Szent Orosz Profeta, ezt régente me írta, hogy Christus meg csalólyan, ilyen módon az halált. Irg:

Nagy halál, én lészek te ha-
ctagjörök, erké hoh-

VÁRHELYI L. 184. *

az ő győzedelmi műve
je idvességünkre. Irg:

Nincs vala régenter, bárány vérrel az öt, hogy a' meg őlö Angyal, öket meg bántathatná. Irg:

O törvényben régenter, a bárány vérrel eldázta, mi őldott edgy Urunknac, rágcsalatos Szent vérét. Irg:

Christus nékünk adatéc, igaz Husvéti Árany, kiel mosás vékerel, s' vilagnac Á'kik üneit. Irg:

A' kiköbenne bí nac, nem árthatnac azoknak nem a' mag őlö Angyal, sem a' kegyes. Irg.

Az erkjer miti ixtellyat, szivel és nagy örömmel, e' jelei idnap napónak in értunc tek rámadra. Irg:

Mert ő ingyen meg váltja minket Sz. halálával, ördögötől, bűncinkötől, és az erőc haláljól. Irgali

Néki adgunc e' műter, nagy hálákat öröck, egyetemben dicsírac, mondvan illinyen szózattal. Irg:

Halászgyen ténéd, miédes idvezítőpc, hogy minket meg menetel, minden ellenségeinktől. Irg:

Adgyad te Szent Leikkedet, hogy ezekei hiheiság, és valhaluc öröcké, minden nekenc előte. Irgali:

Adgyad hogy fel támadgyunc, mi is minnen bűnünkbtől, és iorthallunc előteted, új életben öröcké, Irgalmazz:

M. A. S.

Nota: Christus fel törvendő igaságához lá adásoc al miénkell a c. az Átvá tva istennel hozzánc ő nagy szerelmiől.

O 5

K 3

Kimikor tekinté bűnös völtsüköt, az
ő szerető Szent Fiát az halálra adá.

Hogy a'mi bűneinket el-vennéje, és szé-
vérével vétükötet meg-motogatnaja.

Kibánt nem tört vala földön előben,
az Ur Isten mi érettünc bűnné törtévala.

Hogy mi ő általa meg-igazülünk, és
Isten igasságává ő általa lennénc.

Nem lön itte földön olyan áldozat,
ki az Istennek előtte oly kedves völts-
vóna..

Mint az ő Fiánac egy áldozattyá, mikor
kereszt fa ótárán érettünc áldó néc.

Akkor nagy bűnöket és halálunkat,
pokolbeli ördögnek ő nagy hatalmas-
ságot,

Magas kerebt-fára ő fel fűíté, melyben
ben ő az Ur Istennek akarattyát tevé.

Christus halál ellen már fel-támadáko-
torsóból dicsőséggel Sz. teste ki-jöve.

Miképpen Sz. Dávid meg írt a vala hog
a Felséges Ur Isten Sz. Fiánac Lelkét,

Pokol sötétségében nem hadna ja, sem
ő drága Szent Testénet ro hadéft látnia.

Régen ő törvényben Jónás Prófétájé-
dicab fel-támadásnak ő példája vala.

D I C S I R E T U K

Mikor a' Tzethaltúz nyelletetéce,
daképpen a' szárazra ő ki-adattájé:

Abrahám Pátriárcha áldozattyá, le-

Atya Isten Fiánac nemes példázattyá

Edgyetlen edgy Fiát miköz áldozat-
szgyverét Angyal kezében erősen me-
fogá.

Ez Fia helyében kossal áldozéce, ki:
koron nem oka nincs ki cselekedtetéce.

Mert ő törvénybeli Ius áldozatoc, ti
a' Christus áldozattyát például jézusi:

Hogy Christus áldozec, mind me-
szünénc, mint az ő törvényben v-
nagy sok áldozatoc.

Mert ő Isten a törvénynek végezésében
den ő benne hívőknec igazuláforrá.

Az ő edgyßer való áldozattyával, m-
szentelé minden arokat kik idvészülend.

Ez a kik hijendic, drága életet, a'mik
pen meg-igérte, öröké meg-adgya.

Azért egy szer áldozott bűneinket
fel-támadott, Szent Pál mondgya, t
idveslegünkért.

Hogy mittek nézvén őbenne hinnin
és mind fel-terkenné, immár geno-
buncsukból.

Es meg erőfűce néc a mi hitünk, mellyet valyuc mitestbőn nec o fel-támadás.

Spéldájile öttűnc fel-támadot, és halunknac idejen reményű adatott.

Illic azért nékünc hálákat adnunc, a felséges Ur Istennec kegyelme ęgeről.

Es ő szent Fianac Christus Jesuinc szentéges haláláról fel-támadásáról.

Ki most m nyországban Atya Istent, engesztionc, fedezőnc, és tscac egy rít, engesztionc, fedezőnc.

Kér, az már mindenjában, bocsáss a német Szent Lélec Ur Istennek bőseges áékát.

Ki a' millekünk igazgathatla, és az örök elét nec utára tanítsa.

Atya Ur Istennec ő szent fellege, díszes Lélec m nyországban az ő dicsőlege.

Et az ő Fianac ő Istenföge hirdettek

föc menyországban az ő dicsőlege.

Et zó Fianac ő Liensföge, hirdettek

c szent halála, fel-támadás.

Szent Lélec Ur Istennel egyetomben,

mindigyen szent országa, mind őrök-

Christus.

Christus fel-tam-d, mi bűnünket alázola, es a füzet a fácerete, menyországban-fel-vive. Ur Isten meg-váltá mind ez vilagot Szent halával.

Mindenhatb. Ur Isten, halott fel-támadás, mi is őtej diesirito, vég-slágozénekecsé, Ur Isten:

Koporsoban-feltűv-c, harminc hat óraiglasi, az után fel-támadás, ki tel-kölde Szent Atya, Ur:

Christus fel-tam-d, nekünk példát ne hagyá, hogy mi is fel-támadgyunk, vélj ősl-ve vég-dgú. Ur Isten:

Ojoyendő Szent Bro., ki Atya-kíppen vagy-ható, irélyed ez vilagot, jékas és gonoszokat, Ur:

Körben-járó Christusunc, Atya Istennec Szent Fia, kérned, tő Szent Atyádat, hogy tel-ezísen minie, Ur:

Mindán vers után nekünk is sterálhatud.

Már mi mind őrök ūnc, mint haragban kic voltunc, minket meg bekélhető Christus-egy reményű ūnc, aidot Atya Istennel.

ASCENSION

Jézus mi idvezítőc, kiben Megrüh
hi-func, ki misériunc Bülerél, és nagy
halált Izenvedel, Irgalmazz minékunc.

El-vévod rojunc karágját a' te Izent
Atyádnak, vérédnec hullásával, meg-en-
gesated hozzánc, Irg.

Az ördögnecc tömlőczébül, ki vével
az bánból, az halál kömlébül, meg-méri-
tel az rabságbel, Irg:

Te bánnékkal laüteretvén az Szűznecc
mehébül, értunc váladrafel-vöd a' mi a-
doságinkat, Irg:

Bánon, poklon és halalon, bárodalmad
vagyón, az élet és kegyelem, Csac ta' ke-
zedban vagyon, Irg:

Kárfunc reged azért moftan-, tekents
téanc manymbols kic hozzád esedézűnc,
élegitstéget várunc, Irgalmazz minékunc.

URUNK MENYBE MENETELIRE

valo Disziretek:

Christus menybe fel mené, néküinc he-
lyet szérzeni, új Atyánac jobjára,
Ihn minden neknecc. Ora, Christus Bi Atya-
nac menyben jobjára és uralkodic.

Christus

Christus mag-holt bányaikért, fel-ia-
madott élethűlit, meg-jelenet Péter-
nec, és több tanítvánnyágyas Christ-

Negyven napon körre telec, óket meg-
vigatála, nagy fokú gyógyászgáckal ma-
gát elni jelenté: Christus:

Nekic meg p. ranctolá, hogyan Jeru-
salembe, addig el nem mennéne, mi-
Szent Lelket vennéne, Christus:

Fel mégyec én Atyához, tikegyen
Atyátokhoz, fel mégyec Istenemhez, és
a' ti Istenekhez, Christus:

Nékrec ká dőc mennyegből, vigasz-
taló Szent Lelket, és ti lésztec énnekem
bizony ságim e földön, Christus:

Sido országát fogva, Sennaria orszá-
gig, és mind e széles földnec utóisó ha-
tárig, Christus:

Azért ti el-mennyetec, mind ez széles
világra, hirdesseget minden necc, az Evans-
gelionot, Christus:

Tanításatoc a' népet, óker meg-keresz-
tel én, Atyánac, és Fiúnac, Szent
Léleknecc nevén, Christus:

A' bi hiend én bánnem, és meg-ko-
zel

A 5. CANTUS.
szízelkedic, nem hajdúzic, adomány
nem vöröslagbaviteric, Christ.

A körönig nem hajdúzic, bázstraváre-
soroc tüze külödic, körök vége nem
elizam.

Vagyón nékém hatalmam
szídelm, pokolban, és enyelétek vigyok,
mind világ végeztig, Christ.
Hogy ezeket megmondam, Jesus fel-
melkedék, és a fényselvadászat szemec
érol-véve, Christ.

Mikor néznék a Christust menybe el-
lmenne, kér Angyaloc fárjában álla-
tanac előtök, Christ.

Mondanac az Angyaloc, ti Galileabéli-
ké, mit éllotoc, nevén a magas
enében, Christ.

Ez Jesu ki róletec, fel méne meny-
te gán, ekképrőn jö itélni, mint fel-
említtatotoc, Christ.

Úrakodic most menyben, redunc vi-
el nap, gondol, esedezic érettük, az
zent Átya előtt, Christus.

Oszrogátya minikunc, az Sz. aján-
tak, kivel minket igazat, mind világ
gezetig, Christ.

Köz-

Közben járó Christulunc, Átya illi-
nec Sz. Fia kérjed te Szent Atya dala
gyon minikunc Szent Lehet, Christus.

M A S.

A Christus menyben sei men, nélkül
helyet szerzenie, Átyával mint
kéltetne, életre békvinne.

Mert menyből le fizálott vala, min-
künc fizál tet vala, éretükne szenvedea
vala, fel madotva vala.

MONSIEUR GOURVÉ

Mert menybe elfelv, ecc, Átya mel-
lé ültetettek meny es föld néki adatéc,
hogy ő uralkodnec.

Ördögök, poklon, halálon, menyök
hatalmafigon, Urakon es Tsászarakon
hatalmasságokon.

Ne fellyűne immár Átyátl, fogad
vénynec ő átkátul, halálul érkarb
tul, megmentest szekréb.

A s e c u n d i o r

De az ö Szent Atyát kérjük, hogy ifgalmaszson minékünk, rágyen jól Fiáért is, hogy vele elheszünk.

On mi kegyelmes Mesterünk, emlekezzel meg mi rólunk, ki szentvedél mi érettünk, légy jelen mi velünk.

Killárod menyből életünket, és nagy keserűségünket, vigasztald a mi lelkünket, hogy hidgunk tégedet.

Mert azt fogadja mirekünk, hogy lévő Bröcké mivelünk adgy a Szent Leleké lühessége.

még add a Kertünk, nevedet
most könyökünk tegy jól át mi veünk

Tekints nagy gyarloságunkra, e.vi ágtalárdsságára, vigy be a nagy boldogságra, te Szent országodba.

Egyetemben keress yénec, az U Christus dicírjék, ö néki hálát adgyatok, fel magasztallyátok

Dicsíret legyen Atyának, és ö Fiának
Christus

Christusnak, és a' mi vigasztalónknak, a' Szent Háromságnak:

M A S.

A Christus menyben fel mi denegéknek felette, hon-
Ite jöve, ismét oda méne.

Meg rontá ellenségeinket, Erdögöt s poklor, bününket, meg szerzé idvesig günket, Ördög életünket.

A' mellý testet Szabzi fel von, Isté függel edgyesülvén, azon testet fel emi-
vén, fel-méne mer ebenn.

gi clárdsságokat, testükben kivan-
got, minden gonoszságot.

Hogy mi is menybe mehesünk. C-
stussal edgyütt lehessünk Ördöké véle-
hesünk, és Örvendezhessünk.

Kerünk mi Christus tégedet, bors
mieg mi bününket, vigy el menyb-
led minket, adgy Ördög életet.

Dicsírás legyen Atyának, és ö

ANKØSDRE VALG

DOCSIRETE.

Az Pánkőft idnep nípján tanítványos
egy házban, békelyelécc mindenjá-
jan, egyszerű akaratban, irgalmas nékünk
Azonban a' menyegből, hirtelen az
irántál nagy zúgás lön az égből, mint

temben, tanítányo e a helyben, Izolnáci
görög nyelvek n, Ir:

Mint a Lélek tanítja, szólni őket oktatja, mindenek ugyaráltja, Isten dicséretére mondja. Ing:

valónak. Istenfő Ács, fekonyárosban
való. Jeruzsálemben lakó, minden nem-
tóból való, ligg

Ez hír hogy ki terjede, a nép ott meg
mentik. hallyács hogy minden nyelvben
ezek szólnak fokképpen, Ite
szépessé, és ezt mond-

Tudákosznca' nepec, és ezt mondja
gyácskörtec, mind ezek kic beszélnecc,
Gatilbabéliec, Irge: **hogy minden**

Galileabéliec, Irg:
Mitfoda ennek oka, hogy minden
kinc hallys, a nyelveken koldin mely
benfeketitüne volna, Irg:

Kic lakozzák Afáát, Parthiát, és Me-
diát, és Mesopotámiát, Pontust, Cappa-
dociát, Irgalmazz nékünk.

dociát, Irgalmazz nekünk.
Indiát és Phrygiát, Egyptust, Páni-
philiát, Libia e. Rományát, és Cyrene-
hatáját, Irgalma-

hatá át, Irgalma
Jövevény Romadac, Sídőc és Elám-
tác, ki pogányec valánac, de Istenhez
hajánac, Irgalm!

Ki-lakoznac Círásban, és az Arabok
ban széllylel az országokban, és sokat
románokban, Irgalm:

Hallyc öket szóllani, nyelveken be
szélessen az Istennek nagylagos, és bold
eludadolrát, Irgal:

Almélkodnac minny Áján

nac magokban, é
ban, mi lésze.

De némellye
káromlyác, hogy beiz
szegéknec minden mondgyac,

Szent Péter hogy ezt hallá, „Öztök
ittan fel-szóval, a töde népnec ezt mon-
dá, okát erneec mitrász, Irg:

Jerusalembé. Ferfiak kik itt vad-
oc, szémat meg aigállatoc, mellyet
most nezzet mondóc, Irg:

Nem részaglegbül vagyon, hogy soc
tel-sao vagyon, mert három óra vagyon,
minden jozanon vagyon. Irg:

Ez Istennec szava, be-tölt ó fogadá-
sa, mellyet Joel Profétá, regén meg-
mondott vala, Irg:

Hogy a kegyelmes Isten, az utolsó
ében; Szent Lélekbeli tést tészen,
máradékinknac. Irg:

Ki miat Proféták nac, irágokat jöttud-
ni, nyelveket magyaráznac, soc mó-
donok szónánac. Irg:

Cök beizédd áivala, és bizony-
hogy entől vónia, mit a

Dávid

Dávidel-bizonyita. Christusnac
nagy környát, hajálát, támadását, meny-
bejt fel ménésget, Irg:

Hol Attyatot nyéti Lelket, bővön me-
stan ki öhtöt, ki felöl igéretet, nagy lok-
szor ezeknec tött, Irg:

Ezt hogy hallá a népec, sokan meg-
tjednéec, meg-térénec hivenc, meg-
keresztelkedéneec, Irgaim:

Ugyanaz első napon térenec-meg nagy
sokán, ugy mint három ezeren, lönec
Christus hitiben, Irg:

Add nekünk is Ur Isten, Szent Lelkes,
dix élelkembén; dićfirhessünk tégedet,
mind öröckön öröké, Irg:

M. A. S.

Punkost napja bételvén, Jerusalemben
Ievő Apostoloc valanac, egyenlő aka-
ratban, Sz. Lélek Istensről Christus igi;
regibé teljesedéc.

Hogy várniac a Sz. Lelket, ott nagy
hirtelenleggel, zendülés lön az égből
mint sebes izel zúgása Sz.

A zendülés jele lónyeljövd Sz. Lé-
lek nea, és bétolté az haza, hol veszeg
Bínes vala Sz. Lélek.

Apostoloc Iánács soc részre osztott nyelvet, kic tüzelcgyalnac, és szálra mindenikre, Szent.

Bé telénec mindenya, Sz. Lélek Ur Istennel, o más nyelvet szolnac vala, mint szolnioc ad vala Szent.

Ackor Jérusalemben nagy soc Siópe valanac, istensgjö fej fiac, minden nemzeti körzettől, Szent Lélek.

Ez dolog ki bárhelyén, a socnep egybegyűlökönkönkölcs vesze, halván párva enezelni, Szent Lélek.

Mind alapokonkölcs vala, csudázozván mondának nem da engz körzettől, Szent Lélek.

Galileábol valóc, Sz.

Es miképpen vagyonez, ha szívallyuc minig ezeket, a mi ope visszatérítélni, melyben mi szü eretkünc, Szent.

Nagy soc o szágbeicc világ e körz. tőc ackor, kia Parthiabélac, es Média- bélac, Sz.

Elám orf-ágbeliec, éua zoc kik lako- zac Mesopotámiában, környül valo Sz. dóságban, Sz.

Es Cappadociában, Pontusban, Afriká-

gloriáti diszersetek

vége